

FOAIE PAROHIALĂ

13 - 19 iulie 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Vino, Doamne, cu puterea Ta peste această lume, în care Tu ne-ai chemat la existență. Ea este cuprinsă atât de mult de răul diavolului, mascat sub dorința de dominare a omului asupra semenului său. Duhul rău, care se abate asupra noastră ne-a făcut de multe ori, să uităm de iubirea Ta, înlocuindu-o cu egoismul, invidia, plăcerea, suferința, răutatea, dorința de îmbogățire pe cale nedreaptă, spre rănirea aproapelui nostru. Doamne, Isuse Cristoase, ochii ni s-au închis de greutatea atâtor nedreptăți, la care ne-am înjugat. Am devenit orbi și nesimțitori la viața în harul Tău sfințitor. Datorită intereselor noastre, nu mai suntem în stare să împărtășim suferințele celor sărmani și împovărați, credem că totul ni se cuvine, nici o mustrare dreaptă ori vreun avertisment nu acceptăm să ne fie adresat, fie el chiar venit din partea Ta. Și aceasta Doamne, pentru că ne-am legat de bună voie povara orgoliului, venită din partea satanei. O, Doamne, cum ne vom putea descătușa de aceasta, dacă nu prin harul Tău și prin voința noastră.

Trimite-ne lumina și înțelepciunea Spiritului Tău cel Sfânt, care să întărească voința și ființa noastră, spre a putea ieși din prăpastia celui rău, eliberându-ne de greutatea mândriei și a egoismului cel diavolesc care dorește să pună stăpânire pe noi.

Fie ca Spiritul Tău să lucreze în noi, ducându-ne la perfecțiunea pe care Tu ne-ai chemat să o dobândim, spre a Te putea lăuda pe Tine, pe Tatăl și pe Spiritul Sfânt. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Sergiu Perțe, Ovidiu Burcuș, Maria Huza și Andreas Filip Scurt**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Începând de la noi

Diferența dintre fii și păgâni, aparent atât de clară, se revelează din textul Evangheliei mai subtilă și mai nuanțată decât ne-am fi gândit. Majoritatea fiilor lui Israel care ascultă cuvântul lui Isus își spun urmași ai lui Avram, însă nu-l urmează în încrederea față de Dumnezeu. Se știu parte din poporul ales, își plătesc dările, își țin obiceiurile și cam atât. În loc ca aceste practici să le deschidă zi de zi, tot mai mult inimile înspre Domnul, se trezesc la un moment dat în fața Fiului fără a-l recunoaște, fără a-l asculta, și mai ales fără a-l urma. Sunt doar câțiva cei care păstrează în sufletele lor prospețimea credinței lui Avram. Aceștia sunt cei care nu au transformat moștenirea primită și tradițiile părinților într-un fel de vize pentru viața veșnică, menite să-i scutească de orice implicare personală. Iată un aspect al trăirii credinței ce ne privește și pe noi. Creștini din tată în fiu, riscăm să rămânem și noi la o practică exterioară, la împlinirea unor obiceiuri, la o trăire ce nu face decât să zgârie carapacea de piatră ce ne ține ferecată inima. Suntem chemați la mult mai mult decât atât, la o credință vie, zi de zi, clipă de clipă împreună cu Dumnezeu, învățând să-i percepem prezența și să-i recunoaștem pașii.

Evanghelia de astăzi reprezintă o confirmare a unei astfel de trăiri și a unei astfel de încrederi. Aceeași putere a Cuvântului ce alungă boala slugii sutașului, astăzi îl alungă pe prințul acestei lumi, rațiunea ultimă a bolii și a morții. Centurionul roman își justifică încrederea în Fiul lui Dumnezeu prin puterea autorității: un stăpân spune slujitorului du-te și el se duce. Exact asta se întâmplă astăzi: Isus le spune diavolilor „duceți-vă” și ei se duc. Ce poate fi mai simplu decât atât? Fiul lui Dumnezeu poruncește cu autoritate și cel rău nu poate face nimic altceva decât să se supună imediat. Vă imaginați cum s-ar schimba viața noastră dacă ne-am încrede în cuvântul Mantuitorului, dacă am crede iubirii Lui? Aici stă de fapt lupta: puterea lui Dumnezeu este aceeași ieri azi și mereu, însă este prezentă în viața noastră în măsura în care îi deschidem porțile încrederii.

Locuitorii din ținutul Gadarenilor stau sub semnul neîncrederii. Într-o formă mai voalată, intră în logica celui rău, cerându-i Mantuitorului să plece de la ei. Oricât de multă revoltă ar stârni în suflete noastre o astfel de atitudine, dacă ne uităm cu atenție ne putem descoperi pe noi înșine printre Gadarenii ce îl alungă pe Isus. Ori de câte ori intrăm în logica păcatului, suntem printre ei. Ori de câte ori urmăm luminile oarbe ale acestei lumi, suntem acolo. Ori de câte ori Isus are nevoie de mâinile, de ochii și de pașii noștri iar noi le folosim la altceva, nu facem decât să întârim rândurile Gadarenilor. Isus așteptând la ușa sufletelor noastre: aceasta este din păcate imaginea de fond a lumii în care trăim. O putem modifica începând de la noi. Începând acum!